

Inden lovforslaget sattes til afstemning, gav *undervisningsministeren* en redegørelse for dets væsentligste indhold og betydning, hvoraf gengives følgende uddrag:

„Vi har her samlet i een lov bestemmelser om alle de former for undervisning og fritidsbeskæftigelse, som tilbydes den unge mand og kvinde i dag, efter at de er gået ud af folkeskolen. Jeg tillægger det stor vægt, at de mennesker, der arbejder med planer om at sætte noget i gang for de unge, har en let adgang til overblik over de muligheder, der foreligger. På den anden side er loven kun *en rammelov*. Indholdet, det, der skal drage de unge med ind i undervisningen, må skabes af dem, der vil tage dette arbejde op, og med hvis medarbejderskab hele loven står og falder.

For ungdomsskolens vedkommende er der i loven angivet en række forskellige former, hvori skolen kan tilrettelægges. Minimumstimetallene er for nogle af skoleformerne meget små, således at der lægges så få hindringer som muligt i vejen for oprettelse af ungdomsskole på steder, hvor det kan knibe med tilslutningen. Dagundervisningen har fået en fremtrædende plads indenfor ungdomsskolen, støttet af de 14—16-åriges ret til en ugentlig frieftermiddag for at deltage i denne undervisning.

Både for ungdomsskolens og for aftenskolens vedkommende giver forslaget større frihed end de hidtil gældende love med hensyn til, hvilke fag der kan undervises i.

I tilfælde, hvor en aftenskole besøges af elever fra en anden kommune end den, der har oprettet aftenskolen, er der indført mulighed for, at den del af udgiften, der normalt afholdes af kommunen, kan udredes af staten, som efter nærmere regler, der siden skal fastsættes af undervisningsministeren, kan kræve refusion fra vedkommende hjemstedskommune.

Timelønningerne i ungdoms- og aftenskolen er ajourført og bragt i bedre overensstemmelse med lønningerne i tekniske skoler og handelsskoler. Som en meget betydningsfuld bestemmelse med henblik på sikringen af gode og egnede lærere, specielt for aften- og ungdomsskolens formål, må nævnes den ved § 20 hjemlede adgang til normering på kommunens skoleplan af faste lærere til bestridelse af dette arbejde, enten alene eller kombineret med arbejde i den almindelige folkeskole.

Administrativt er der indført den betydelige ændring, at samtlige ungdomsskoleplaner og aftenskoleplaner både fra landkommuner og købstadkommuner skal *godkendes af amtsnævnet*, medens det tidligere har været sådan, at ungdomsskoleplaner og aftenskoleplanerne fra købstæderne skulle godkendes af undervisningsministeriet. Aftenhøjskoler og ungdomskostskoler skal dog fortsat godkendes af undervisningsministeriet.

For *ungdomskostskolernes* vedkommende har man i videst muligt omfang søgt de økonomiske regler nærmet til de for efter-